

Како одложити старост

„Ако старити морамо нека остаримо што касније”, каже доц. др sci. мед. Снежана Ђурица интерниста-ендокринолог у Клиничко-болничком центру „Звездара” која је недавно са групом својих колега, доц. др sci. мед. Младеном Давидовићем и асистентом др sci. мед. Драгославом Милошевићем интернистима геријатрима, објавила монографију „Штитаста жлезда и старење”.

Ова књига, каже др Ђурица, прецизно објашњава механизме деловања тиреоидних хормона на молекуларном нивоу, односно, њоме је саопштено вишегодишње изучавање тиреоидне и екстратиреоидне регулације код старијих болнички лечених особа на Клиници за унутрашње болести КБЦ „Звездара”.

Док старимо мења се наш психо-неуро-имуно-ендокрини систем. Том приликом, каже др Ђурица, долази до мењања неуроендокрине регулације, а активност ендокриног система прилагођена је смањењу физичких активности. Штитна жлезда својим значајним утицајем на сложене процесе метаболизма умногоме доприноси хомеостази организма у условима нормалног физиолошког старења, а још више када је старење убрзано, односно патолошко и када нарушава квалитет живота.

Сведоци смо, каже наша сговорница, да се број старих особа у свету и код нас из године у годину повећава. Демографска пројекција показује да ће Србија у 21. веку бити земља старих људи. Већ сада сваки пети становник Војводине старији је од 60 година. Људски век се продужава, међутим, поставља се питање какав је квалитет дужег живота, каже др Ђурица.

Међутим, и током старења, каже др Ђурица, механизми тиреоидне и екстратиреоидне регулације остају очувани, али на нешто нижем нивоу. Истраживања показују да чак 94 одсто особа старијих од 65 година очува нормалан рад ове жлезде.

Анализом тиреоидне и екстратиреоидне регулације код старијих особа оба пола, аутори су успели да одреде распоне нормалних вредности концентрације хормона тиреои-

дно-хипофизне осовине. Номограм вредности, којим ће се убудће мерити распон нормалних вредности, а који су уз помоћ „ИНЕП-а” из Земуна направили аутори ове монографије, до сада није постојао на нашем поднебљу. Он, иначе, објашњава аутор, омогућава да се препознају олиго или асимптоматски облици испољавања обољења жлезде старијих особа и примени лечење.

Ј. Петровић